

Данило Юрійович **РЯБУЩЕНКО**

студент, Національний Юридичний Університет ім. Ярослава Мудрого

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-6279-1966>

e-mail: d.yu.ryabuschenko@nlu.edu.ua

АНАЛІЗ АКТУАЛЬНИХ ЗМІН ТА ЗАКОНОПРОЄКТІВ ДО ЗАКОНУ УКРАЇНИ «ПРО МІСЦЕВЕ САМОВРЯДУВАННЯ В УКРАЇНІ»

Передусім наголошено на фундаментальності категорії місцевого самоврядування як елементу публічної влади, а також як права жителів територіальної громади. Проаналізовано окремі законопроекти та зміни до Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» в аспекті практичної реалізації засад діяльності органів місцевого самоврядування, регламентації правового статусу окремих посадових осіб місцевого самоврядування. Акцентовано на проблематиці взаємодії органів місцевого самоврядування та органів виконавчої влади у контексті дослідження новел законопроекту «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення законності в діяльності органів та посадових осіб місцевого самоврядування»

Ключові слова: *місцеве самоврядування, інститут старостату, транспарентність, засада законності, органи виконавчої влади, державний контроль, адміністративний нагляд*

ВСТУП

У контексті цієї роботи необхідно наголосити, що аналіз нормотворчих змін до правового масиву стосовно сфери регулювання місцевого самоврядування в Україні є дуже суттєвим та важливим. Місцеве самоврядування та багатоаспектність відповідного поняття бере початок від фундаментального розрізнення категорії державної влади та публічної влади. Державна влада за своєю сутністю є поняттям вужчим ніж публічна влада, тому що в основі цього концепту ми розуміємо і категорію місцеве самоврядування. Дослідження сучасного стану розвитку та організації місцевого самоврядування як права територіальної громади, а також як публічного орієнтиру розвитку держави є необхідним з метою ефективного реалізації євроатлантичного курсу, гармонізації внутрішніх нормативно-правових актів та побудови демократичної, соціальної і правової держави.

МЕТА роботи – дослідження змін до Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» в аспекті практичної реалізації засад діяльності органів місцевого самоврядування, регламентації правового статусу окремих посадових осіб місцевого самоврядування, аналізі проблематики взаємодії органів місцевого самоврядування та органів виконавчої влади.

МАТЕРІАЛИ ТА МЕТОДИ

Методологічним базисом наукової роботи є емпіричні методи – порівняння та збір інформації, а також комплексні методи аналізу, синтезу та узагальнення. Теоретичною основою праці є нормативна база українського законодавства.

РЕЗУЛЬТАТ

Варто зазначити, що принципи та сутнісні засади місцевого самоврядування є запорукою ефективного нормативації та функціонування органів місцевого самоврядування. Перелік відповідних принципів можна знайти у ст. 4 Закону України (ЗУ) «Про місцеве самоврядування в Україні». Серед переліку принципів місцевого самоврядування немає засади прозорості або транспарентності. Однак, здійснюючи доктринальний аналіз принципів гласності, підзвітності та відповідальності перед територіальними громадами їх органів і по-

садових осіб, можемо виокремити категорію відкритості діяльності органів місцевого самоврядування [1, ст. 4]. Варто наголосити, що відповідно до Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 1 квітня 2014 р. № 333-р (далі – Концепція), однією з проблем, котрі потребують розв'язання є закритість і непрозорість їхньої діяльності, що призводить до зниження ефективності використання ресурсів, погіршення інвестиційної привабливості територій та зростання соціальної напруги [2].

У контексті цього питання доцільно наголосити на **Законі України «Про внесення змін до Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні" щодо забезпечення прозорості місцевого самоврядування від 22.02.2024 р.** Згідно з цим нормативно-правовим актом законодавець реалізує засаду траспарентності в аспекті фіксації та зберігання запису пленарного засідання ради та постійних комісій ради.

Зокрема, ч. 2 ст. 46 ЗУ «Про місцеве самоврядування в Україні» доповнено положенням обов'язкового транслявання пленарного засідання ради в мережі Інтернет у режимі реального часу, крім певних випадків розгляду питань, що містять інформацію з обмеженим доступом. До того ж пленарні засідання ради підлягають відеофіксації з подальшим зберіганням відеозапису засідання не менше п'яти років. Відеозапис пленарного засідання ради оприлюднюється невідкладно після закінчення засідання, але не пізніше наступного дня після проведення засідання, на офіційному вебсайті ради чи в інший спосіб із забезпеченням відкритого доступу до відеозапису. Крім того, доповнено ч. 10 ст. 47 ЗУ стосовно трансляції в мережі Інтернет у режимі реального часу засідань постійних комісій рад. Відповідні записи підлягають відеофіксації з подальшим зберіганням та оприлюдненням відеозапису [3].

Наступні зміни до ЗУ «Про місцеве самоврядування в Україні», на яких доцільного акцентувати, є правова регламентація інституту старости. Варто зазначити, що загалом відповідний інститут запроваджено в системі місцевого самоврядування, після прийняття ЗУ «Про добровільне об'єднання територіальних громад» від 5

лютого 2015 р. Ця посадова особа є представником інтересів жителів старостинського округу (один або декілька населених пунктів) у виконавчих органах сільської, селищної, міської ради [1, ст. 54-1]. Суттєвою зміною нормативного сприйняття даного інституту відбулося після прийняття *Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розвитку інституту старості» від 14.07.2021 № 1638-IX*.

По-перше, детально регламентовано порядок та процедуру призначення старости на посаду. Якщо у ЗУ «Про місцеве самоврядування в Україні» (редакція до 14.07.2021 р.), староста затверджувався сільською, селищною, міською радою за пропозицією відповідного сільського, селищного, міського голови, то ЗУ «Про внесення змін...», деталізує та змінює вищевказаний підхід. Ст. 54-1 доповнено положенням про те, що пропозиція відповідного сільського, селищного, міського голови має обґрунтовуватися результатами громадських обговорень (громадських слухань, зборів громадян, інших форм консультацій з громадськістю), що проводяться у межах старостинських округів. Доцільно наголосити, що така правова оптика є втіленням принципу локальної репрезентативності та місцевих інтересів, дасть змогу знизити рівень політичного дисбалансу у територіальній громаді, а також підвищити активність місцевого населення, в аспекті концепції субсидіарності. Порядок громадських обговорень, закріплений в ЗУ, забезпечує реальний вплив мешканців на вибір старости. Визначено мінімальну кількість людей, яка має підтримати кандидатуру старости, щоб голова міг внести її на розгляд місцевої ради. Така процедура убезпечує від несправжніх та малочисельних громадських обговорень і є певним аналогом виборів. Однак це має і свої обмеження – Закон не врегулює, що має робити голова у разі низької явки на громадські обговорення або якщо учасники такого обговорення не зможуть дійти згоди із запропонованою головою кандидатури [4].

По-друге, здійснено регулювання правового статусу старости як посадової особи місцевого самоврядування. ЗУ «Про місцеве самоврядування в Україні» (редакція до 14.07.2021 р.) містив положення про те, що староста є членом виконавчого комітету сільської, селищної, міської ради за посадою і працює в ньому на постійній основі [1, ст. 54-1]. Новелою є положення про те, що староста працює на постійній основі в апараті відповідної ради та її виконавчого комітету, а в разі обрання членом цього виконавчого комітету – у виконавчому комітеті ради. Імперативна прив'язка старости як посадової особи до виконавчого комітету ради не завжди є доцільним, адже у великих громадах, які зазнали укрупнення за рахунок суміжних територій, або об'єднання територіальних громад, кадрове збільшення виконавчого комітету може призвести до неефективного місцевого управління [4].

По-третє, ЗУ «Про внесення змін...» формулює категорію старостинського округу. Якщо ЗУ «Про місцеве самоврядування в Україні» (редакція до 14.07.2021 р.) містив положення про те, що староста представляє інтереси жителів відповідного села, селища, то у новому ЗУ староста є представником старостинського округу. Законодавець вповноважує відповідну сільську, селищну, міську раду утворювати такий округ. Необхідно наголосити, що у складі округу може бути як

один так і декілька населених пунктів, на території якого (яких) має проживати не менше 500 жителів. Важливо відмітити, що в утворенні старостинських округів враховуються історичні, природні, етнічні, культурні та інші чинники, що впливають на соціально-економічний розвиток таких старостинських округів та відповідної територіальної громади [1, ст. 54-1].

Проте необхідно наголосити, що деякі питання про інститут старостату є законодавчо нерегламентовані. Зокрема, доцільно зазначити на професійних та особистих вимогах до такої посадової особи, критеріях відбору старости, а також механізми освітньої підготовки та перепідготовки старости, підвищення його кваліфікації для ефективного представлення інтересів жителів старостинського округу.

Доцільно наголосити на нормативних змінах у контексті впровадження адміністративного нагляду за рішеннями органів місцевого самоврядування, в аспекті дотримання принципу законності. Широке коло повноважень органів місцевого самоврядування в площині реформи децентралізації може призводити до певних зловживань або уникнення якісного нормотворчого підходу до регламентування суспільних відносин, що входять до предмету компетенції органу місцевого самоврядування. Варто акцентувати на *Проекті Закону «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення законності в діяльності органів та посадових осіб місцевого самоврядування» № 13150 від 03.04.2025* [6].

Механізм адміністративного нагляду, що запропоновано в законопроекті, формується на основі запровадження Єдиного державного реєстру актів місцевого самоврядування. У проекті пропонується доповнити ЗУ «Про місцеве самоврядування в Україні» новою ст. 59-2, запровадивши Реєстр актів як державну інформаційно-комунікаційну систему, призначену для збирання, накопичення, оброблення та зберігання актів органів та посадових осіб місцевого самоврядування, створену для забезпечення здійснення нагляду за законністю нормативної діяльності. Варто наголосити, що відповідно до ч. 8 ст. 59-2 проекту вповноважена посадова особа місцевого самоврядування зобов'язана вносити до Реєстру дані про найменування органу місцевого самоврядування, дата і номер акту, назва акту, текст акту, інформацію про опублікування акту та дату набрання ним чинності [6]. Ідея цифровізації та діджиталізації нормотворчої діяльності органів місцевого самоврядування видається позитивним кроком в контексті реалізації принципу гласності та публічності. Крім того, це забезпечує доступність громадськості та зацікавлених осіб до вільного ознайомлення та аналізу з систематизованою нормативною практикою діяльності органів місцевого самоврядування.

Проте, досліджуючи цей законопроект, можна помітити деякі неузгодженості та новели, що несумісні з принципами діяльності місцевого самоврядування. Окрім внесення змін до ЗУ «Про місцеве самоврядування в Україні», планується доповнити ЗУ «Про місцеві державні адміністрації» ст. 16-1, що має визначати та регламентувати засади забезпечення законності актів органів місцевого самоврядування. Концепція норм, що викладено у цій статті, полягає у наданні органам виконавчої влади повноважень із забезпечення законності

нормотворчої діяльності органів місцевого самоврядування. Зокрема, суб'єктом забезпечення стосовно актів обласних рад є Кабінет Міністрів України або визначеним ним центральним органом виконавчої влади, а стосовно актів сільських, селищних, міських, районних у місті рад, їхніх виконавчих органів, районних рад, відповідних посадових осіб місцевого самоврядування – обласними державними адміністраціями. Проект передбачає дві форми забезпечення законності актів органу місцевого самоврядування, а саме – запобігання порушенням законності в діяльності органів та посадових осіб місцевого самоврядування (інформування про зміни у законодавстві, надання консультацій) та державний контроль за актами органів та посадових осіб місцевого самоврядування [6].

Варто зазначити, що у пояснювальній записці до проекту Закону розробники оперують поняттям «адміністративного нагляду», посилаючись на ст. 8 Європейської Хартії місцевого самоврядування (ЄХМС) [6]. У проект Закону, в частині внесення змін до ЗУ «Про місцеві державні адміністрації» застосовується категорія «державного контролю». В цьому аспекті необхідно наголосити, що поняття «державного контролю» та «адміністративного нагляду» є концептуально різними, в контексті засобів та сутності їхньої реалізації, що є порушенням принципу правової визначеності.

У ч. 10 ст. 16-1 проекту Закону, зазначено, що орган із забезпечення законності може звернутися до суду з позовом про визнання акту органу або посадової особи місцевого самоврядування незаконним. Зазначимо, що це положення та категорія «незаконності акту» не відповідає процесуальному законодавству. Зокрема, згідно з п.п. 1 та 2 ч. 2 ст. 245 КАСУ у разі задоволення позову суд може прийняти рішення про визнання протиправним та нечинним нормативно-правового акта чи окремих його положень або про визнання протиправним та скасування індивідуального акта чи окремих його положень [8, ст. 245].

Ініціатори законопроекту зауважують, що європейські країни, які успішно реалізували реформу децентралізації, мають врегульовану систему адміністративного нагляду за законністю рішень (діяльності) органів місцевого самоврядування [6]. Необхідно наголосити, що відповідно до ст. 8 ЄХМС встановлюються певні критерії та засади здійснення адміністративного контролю [7, ст. 8].

По-перше, метою відповідного нагляду є забезпечення дотримання принципу законності та конституційних засад. Крім того, зауважується, що вищі інстанції можуть здійснювати адміністративний нагляд за належністю виконання завдань, доручених органам місцевого самоврядування. Здійснюючи тлумачення цього положення в оптиці національного законодавства, варто наголосити, що це першочергово стосується нагляду за виконанням органом місцевого самоврядування делегованих повноважень органу виконавчої влади.

По-друге, застосування категорії «вищі інстанції» не тлумачиться ст. 8 ЄХМС, проте в аспекті національного законодавства, є не досить доцільним пов'язувати цю категорію з місцевими органами виконавчої влади.

По-третє, ЄХМС концептуалізує формулу домірності засобів адміністративного нагляду інтересам, що підлягають захисту з перспективи держави [7, ст. 8].

У контексті предметного аналізу законопроекту варто зазначити на категорії «забезпечення законності». Відповідно до ч. 10 ст. 59 ЗУ «Про місцеве самоврядування в Україні» акти органів та посадових осіб місцевого самоврядування з мотивів їхньої невідповідності Конституції або законам України визнаються незаконними в судовому порядку [1, ст. 59]. Аналізуючи відповідне нормативне положення, необхідно акцентувати, що суд є абсолютним суб'єктом визначення питання про законність нормативно-правового акту. Крім того, відповідно до ч. 8 нової ст. 161 Закону України «Про місцеві державні адміністрації» Кабінет Міністрів України з метою державного контролю за актами органів та посадових осіб місцевого самоврядування має розробити спеціальну методичку оцінювання законності акту [6]. Така правова новела є контроверсійною з огляду на те, що виконавчий орган влади не може впроваджувати стандарти та механізми оцінювання законності на рівні підзаконного нормативно-правового акту, в аспекті концепції розподілу гілок публічної влади та засади верховенства права. Адже згідно з ч. 2 ст. 19 Конституції України повноваження органів державної влади та місцевого самоврядування, а також організація та діяльність органів виконавчої влади визначаються лише законом [9]. Крім того, це порушує засаду пропорційності втручання інтересам держави, що виражена у п. 3 ст. 8 ЄХМС.

Доцільно наголосити, що філософія та дух проекту Закону реалізується на основі принципу підконтрольності органів місцевого самоврядування органам виконавчої влади у питаннях дотримання Конституції та Законів України, що ґрунтується на концепції місцевих державних адміністрацій префектурного типу. Відповідна засада закріплена у Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні, проте даний документ не містить механізму та засобів впровадження такого принципу [2].

Варто наголосити, що запровадження відповідних нормативних інструментів спричинить порушення балансу між виконавчою владою та місцевим самоврядуванням. Таке втручання є нехтуванням автономної правової природи місцевого самоврядування, дискредитацією принципів верховенства права, правової, організаційної та фінансової спроможності місцевого самоврядування, та засади поєднання місцевих і державних інтересів. Крім того, внесення відповідних змін може спричинити додатковий тиск на нормотворчу діяльність органів місцевого самоврядування та створити інструмент впливу виконавчої влади на систему місцевого самоврядування. Варто наголосити, що важіль дотримання принципу законності має переміщувати на оптику реалізації різних форм громадського нагляду.

ВИСНОВОК

Міське самоврядування є комплексною та багатоаспектною категорією, що має активний нормативний розвиток, з огляду на актуальні виклики сьогодення. Констатовано на вагомості та практичній реалізації принципів місцевого самоврядування. Зокрема для впровадження принципу транспарентності в аспекті фіксації та зберігання записів пленарних засідань ради та постійних комісій ради, їхній трансляції на вебджерела. Варто зазначити на позитивному та передовому підході законодавця стосовно діджиталізації та введення нових

форм публічності та прозорості в контексті діяльності органів місцевого самоврядування, зокрема Реєстру актів місцевого самоврядування. Досліджено еволюцію інституту старостату на нормативній площині, проте зазначено, що деякі питання інституту старостату є за-

конодавчо нерегламентовано. Акцентовано на можливому порушенні балансу між органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування, в контексті оцінювання законності актів органів місцевого самоврядування.

Список використаних джерел

1. Про місцеве самоврядування в Україні: Закон України № 280/97-ВР від 21 травня 1997 року. *Відомості Верховної Ради України*. 1997. № 24. Ст. 170. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/280/97-вр#Text>
2. Про схвалення Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні: Розпорядження КМУ від 01.04.2014 № 333-р. *Офіційний вісник України*. 2014. № 30. Ст. 831. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/333-2014-р#Text>
3. Про внесення змін до Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні" щодо забезпечення прозорості місцевого самоврядування: Закон України № 3590-ІХ від 22.02.2024. *Відомості Верховної Ради України*. 2024. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3590-20#Text>
4. Запровадження інституту старост як одного із механізмів кооперації у громаді. Лабораторія законодавчих ініціатив: вебсайт. URL: <https://parlament.org.ua/2021/12/20/zaprovadzhennya-institutu-starosti-yak-odnogo-izmehanzimiv-kooperatsiyi-u-gromadi/>
5. «Про внесення змін до Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні" щодо вдосконалення правового регулювання інституту старост та його діяльності в умовах воєнного стану»: Закон України від 17.07.2024 № 3870-ІХ. *Відомості Верховної Ради України*. 2024. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3870-20#n2>
6. «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення законності в діяльності органів та посадових осіб місцевого самоврядування»: Проект Закону №13150 від 03.04.2025. *Відомості Верховної Ради України*. 2024. URL: <https://itd.rada.gov.ua/BILLINFO/Bills/Card/56140>
7. Європейська хартія місцевого самоврядування від 15.10.1985 (ратифіковано згідно із Законом №452/97-ВР від 15.07.1997) URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_036#Text
8. Кодекс адміністративного судочинства України: Закон України від 06.07.2005 № 2747-ІV. *Відомості Верховної Ради України*. 2005. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2747-15#Text>
9. Конституція України: Закон України від 28 червня 1996 р. № 254к/96-ВР/ *Верховна Рада України*. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 30. Ст. 141 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр#Text>

References

1. On local self-government in Ukraine: Law of Ukraine No. 280/97-BP of May 21, 1997. Bulletin of the Verkhovna Rada of Ukraine. 1997. No. 24. Art. 170. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/280/97-вр#Text> (In Ukrainian).
2. On approval of the Concept of reforming local self-government and territorial organization of power in Ukraine: Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated 01.04.2014 No. 333-p. Official Gazette of Ukraine. 2014. No. 30. Art. 831. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/333-2014-p#Text> (In Ukrainian).
3. On Amendments to the Law of Ukraine "On Local Self-Government in Ukraine" to Ensure Transparency of Local Self-Government: Law of Ukraine No. 3590-IX of 22.02.2024. Bulletin of the Verkhovna Rada of Ukraine. 2024. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3590-20#Text> (In Ukrainian).
4. Introduction of the Institute of Starosts as One of the Mechanisms of Cooperation in the Community. Laboratory of Legislative Initiatives: Website. URL: <https://parlament.org.ua/2021/12/20/zaprovadzhennya-institutu-starosti-yak-odnogo-iz-mehanzimiv-kooperatsiyi-u-gromadi/> (In Ukrainian).
5. "On Amendments to the Law of Ukraine "On Local Self-Government in Ukraine" to Improve the Legal Regulation of the Institute of Starosts and Its Activities under Martial Law": Law of Ukraine dated 17.07.2024 No. 3870-IX. Bulletin of the Verkhovna Rada of Ukraine. 2024. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3870-20#n2> (In Ukrainian).
6. "On Amendments to Certain Legislative Acts of Ukraine to Ensure Legality in the Activities of Local Self-Government Bodies and Officials": Draft Law No. 13150 dated 03.04.2025. Bulletin of the Verkhovna Rada of Ukraine. 2024. URL: <https://itd.rada.gov.ua/BILLINFO/Bills/Card/56140> (In Ukrainian).
7. European Charter of Local Self-Government of 15.10.1985 (ratified in accordance with Law No. 452/97-BP of 15.07.1997). URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_036#Text (In Ukrainian).
8. Code of Administrative Procedure of Ukraine: Law of Ukraine of 06.07.2005 No. 2747-IV. Bulletin of the Verkhovna Rada of Ukraine. 2005. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2747-15#Text> (In Ukrainian).
9. Constitution of Ukraine: Law of Ukraine of June 28, 1996 No. 254k/96-BP/ Verkhovna Rada of Ukraine. Information of the Verkhovna Rada of Ukraine. 1996. No. 30. Art. 141. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр#Text> (In Ukrainian).

Danylo RIABUSHCHENKO

student, Yaroslav Mudryi National Law University

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-6279-1966>

e-mail: d.yu.ryabuschenko@nlu.edu.ua

ANALYSIS OF CURRENT CHANGES AND DRAFT LAWS TO THE LAW OF UKRAINE “ON LOCAL SELF-GOVERNMENT IN UKRAINE”

Introduction. In the context of this work, it is emphasized that the analysis of normative changes to the legal framework regarding the sphere of regulation of local self-government in Ukraine is very significant and important. Local self-government and the multifaceted nature of the corresponding concept originates from the fundamental distinction between the categories of state power and public power.

The purpose of the paper is to study the amendments to the Law of Ukraine "On Local Self-Government in Ukraine", in terms of the practical implementation of the principles of the activities of local self-government bodies, regulation of the legal status of individual local self-government officials, and analysis of the issues of interaction between local self-government bodies and executive bodies.

Results. The Law of Ukraine (hereinafter referred to as the Law of Ukraine) On Amendments to the Law of Ukraine "On Local Self-Government in Ukraine" regarding ensuring the transparency of local self-government dated 02/22/2024 was analyzed. According to this regulatory legal act, the lawmaker implements the principle of transparency in the aspect of recording and storing the record of the plenary session of the council and the standing commissions of the council. The evolution of the institution of the starostat was analyzed in the context of amendments and additions to the Law of Ukraine "On Local Self-Government in Ukraine". The regulatory changes were emphasized, in the context of the implementation of administrative supervision over decisions of local government bodies, in terms of compliance with the principle of legality.

Conclusion. An analysis of individual draft laws and amendments to the Law of Ukraine "On Local Self-Government in Ukraine" was carried out in terms of the practical implementation of the principles of the activities of local self-government bodies, regulation of the legal status of individual local self-government officials.

Keywords: local self-government, the institution of the starostat, transparency, the principle of legality, executive authorities, state control, administrative supervision